

ॐ श्री हरि रायल कृत नित्य वीजा ॐ

ॐ १. भ'मल जेभ ॐ
 आल सभै छोडीं लख जाला,
 गावलि भ'मल गीत रमाला. १
 करि सिंभार भयनिवा धावे',
 अपना अपना हथो भितोवे'. २
 भयन करे मोहन-जस गावे',
 सुभिरि सुभिरि हरि-गुन ससु पावे'. ३
 भाजन भित्री हथो मलार्ह,
 लीजो हृथ कपूर भिलार्ह. ४
 कष्टुक मनोरथ के पकवान,
 धार सेजेवलि सुंदर जान. ५
 नथे जसन रूपन हरि दायक,
 लै लु गल्ली सुंदर सुख दायक. ६
 अति ही सुरंग भिडीना डीने,
 विविध मनोरथ मन में डीने. ७
 डोढे जाला फिरक के गले,
 अति आतुर जावन सेां मिले. ८
 टेरे करत सुरभि समुदाह,
 कही पियही धीरी गार्ह. ९
 काजर पूमरे गौर भलडी,
 सभ गुन पूरेन सभै अनुही. १०
 छ'म नाद करत जाम जेजे'

- आपने आपने जलनन जोसे. ११
 सांभ नाह जिरकन मे' सोसे,
 सवन सुनत सभ के मन मोसे. १२
 भोगल सुनह कान जण पर्यो,
 सकल साज कर मे' लै धर्यो. १३
 छल्लि जिधि घर-घर ले' सभ यहाँ,
 नंद-नंदन के' हेमन यहाँ. १४
 सुख सित्या पौरे हरिराम,
 जार-जार के' जसुभति भार. १५
 किरि ओके किरि किरि के' आवे,
 कभल-नयन के' नाहि जवावे. १६
 ताहि सुभे' आर्य जण जाला
 भायो, भरत अयह की जाला. १७
 लूपुर की धुनि सुनि नंदराम,
 यौकि डोरे तण कुंवर कनार. १८
 निकट गर्भ लहो जसुभति भार,
 जहन हेजि के' लेत जलार. १९
 जिधुरी खलक, लटपटी पाज,
 पीक कपोल, सुख अंजन लाग. २०
 बांजन डेर पर, जिन लुन भाल,
 कूपन हृत हृत परम रसाल. २१
 यह सोसा निरजत अज जाला,
 रस भसे नैन हेजे नंदलाल. २२

જસુભતિ ધાર્ડ ઉછંગદિં લીનો,
 ચૂમિ બદન ઉર સીતલ કીનો. ૨૩
 મંગલ ભોગ આનિહે રાખ્યો,
 ગિરિધરલાલ સ્વાદ સોં ચાખ્યો. ૨૪
 માખન મિસરી માત ચડાવે,
 ધોરી કો પચ અતિ હી ભાવે. ૨૫
 દધિ કી છીંટ લખીં તન સોખિત,
 માનોં ઉદુગન અંબર કોપિત. ૨૬
 લપટનો સુખ જસુભતિ દેખેં,
 અપુનો જનમ સુફલ કરિ લેખેં. ૨૭
 રંચકે જસુના જલ સોં પોવે,
 પોછિ બદન અંચલ સોં જોવે. ૨૮
 પુનિ અંચવાય ખવાવે બીરી,
 સકલ સાજ સજિ લાઈ અલીરી. ૨૯
 મંગલા કી આરતી ઉતારી,
 સોખા દેખિ રહીં જાજ નારી. ૩૦

卐 રવાન 卐

કનક પાટ બેઠે મન મોહન,
 લાગિ રહી જસુભતિ અતિ મોહન. ૩૧
 કોણી હરિ કોં તેલ લગાવે,
 પરસત અંગ પરમ સસુ પાવે. ૩૨
 કોણી અંગ ઉખટનો કરેં,
 બિબિધ મનોરથ મન મેં ધરેં. ૩૩

કેણિ બેની કરે મેં ધરે.
તા ઉપર પુનિ કંગઈ કરે. ૩૬
કેણિ કનક ઘટ વણ લે રહે,
કેણિ પદ - અભુજ કરે મહે. ૩૭
કેણિ હરિ કોં સનાન કરાવે,
અંગ બસન કરિ અર્પિ સસુ પાવે. ૩૮

卐 ૨. ચુંગાર 卐

કેણિ તનિયા અંગ પલિસાવે,
કેણિ સૂચન સરસ બનાવે. ૩૯
કેણિ બાગી પડુકા કરે,
કેણિ બહુ બિધિ જુવન ધરે. ૪૦
કેણિ કુણક સુરંગ ધરે સીસ,
પામ લેવાવેં ગોકુલ દસિ. ૪૧
તુમ તો હો જાજ રાજ હરેતે,
સખ હરિકેન મેં શુનન બહેતે. ૪૨
બોર ચાંદ્રિકા સુંભ હાર,
જાજ જન કે તુમ પ્રાન આધાર. ૪૩
કેણિ નૈનનિ અંગન લેવાવાવે,
કેણિ મુગમદ તિલક બનાવે. ૪૪
પોહોપ માલ લે કંઠ ધરાવે,
સંકેત સદન કી કોર બતાવે. ૪૫
રતન જડિત સુરથી કરે હઈ,
મોહન પરમ પ્રીતિ સોં હઈ. ૪૬

તબ આઈ જુખમાન - કુમારિ,
 છબિ પર ચારોં કોટિકે માર. ૪૫
 હકે હરિ હરિ સિંગાર કરાવે,
 બહુ બિધિ જૂપન બસન બનાવે. ૪૬
 અંગન દુગ, કેસર કી આદ,
 સખ જુવતિન મેં લાઢિકી લાલ. ૪૭
 નખ સિખ લોં સિંગાર કરાવે,
 દેખિ ગોપાલ પરમ સસુ પાવે. ૪૮
 મધુ મેવા પકવાન મિઠાઈ,
 સુદિત જસોમતિ ગોદ બરાઈ. ૪૯
 સંજુખ આપ રહી અજ નારી,
 દર્પન દેખહુ કુંજ બિહારી । ૫૦
 વે તો હરિસુખ કમલ નિહારે,
 હરિ રાધા બિધુ બદન નિહારે. ૫૧
 માનહુ મધુપ કમલ રસ ચાખ્યો,
 કે બનોં પ્રીતિ અમૃત રસ બીજ્યો. ૫૨
 નિરખિ નિરખિ રહીં અજ નારી,
 હરસન હેત હૈં કુંજ બિહારી. ૫૩
 સોચા દેખિ રહીં અજ નારી,
 હંસિ હંસિ હેત પરપર તારી. ૫૪
ક્ર ૩. ગેપી વલ્લભ - ભોગ **ક્ર**
 ગેપી વલ્લભ ભોગ હૈં ધર્યો,
 સો તો જવન જવન પ્રતિ કર્યો. ૫૫

પૂરી, દહી, સંધાનો, સાક,
 માખન, ખૂરો, ખટુ બિધિ પાકે. ૫૬
 સખદિન કે મન રંગન કારન,
 ગ્રેમ સહિત લીનો મન ભાવન. ૫૭
 ભોગ સરાવ બીરા જખ હીનો,
 બિબિધ ભાતિ મનોરથ હીનો. ૫૮
 મનસા પૂરન નંદ કુમાર,
 કાફે હે જસુમતિ કે હાર. ૫૯
 મૈયા મધિ મધિ મૈયા ખાવે,
 બાર બાર ઉર અંતર લાવે. ૬૦
 બેની બહે લાલ ! પય પીજે,
 ઇતનો કલો હમારો કીજે. ૬૧
 ધોરી કે પય પરમ રસાલ,
 સાત પૂંદ ભર પીજે લાલ ! ૬૨
 બહન ધિય બીરા જખ લીનો,
 મૈયા તખ હી ખિલોના હીનો. ૬૩
 કાફી રહી રોહિની રાની,
 મીઠી ખાત કહી મન માની. ૬૪
 ખીર ચિરાત સ્વાદ નહીં ગાવે,
 આસ દેક લેહુ બે ભાવે. ૬૫
 અતિ હિત સો તખ ભોજન હીનો,
 માત જસુમતિ કેં સુખ હીનો. ૬૬
 ખેલત ફિરત સખા સંઘ લીને,

अरिह भोर गिरि गहर सीने. ६७
 अति प्रणीन जसुभति को पूत,
 सज्जन को मन सीने धृत. ६८
 मोदी करि सज्जन सुख हैत,
 गोपीन को सरणसु करि लेत. ६९
 करि सकेत सुखार्थ गोपी,
 किं तो सख भरनदा कोपी. ७०
 सज्जन को कीयो मन जायो,
 ता करन यह प्रज भे जायो. ७१
 जसुभति सज्जन को सु सुखार्थ,
 कभल नैन को कहु न पावे. ७२

॥ ४. राजयोग ॥
 हेयो री गुणस कहे जेसत,
 कहे नाथ जसुभति तोहि जेसत. ७३
 कोजन को जेहे नह राख,
 तुम संग कोजन करहु नाथ. ७४
 जय मैया की जानी प्रीत,
 नाथ गये गिरिधर सह भीत. ७५
 जेहे नाथ केनके आसन पर,
 नह राख पकरे करे सो कर. ७६
 केनके जेन ओरी जसुना जल,
 हरि लार्थ जसुभति अति उन्नयल. ७७
 पनपारे जेयो विस्तार,

તા પર ધર્યો કનક કો ચાર.	૭૮
બેલા છોટે મોટે ધરે,	
અમલા રત્ન જડિત તરૂં ખરે.	૭૯
અગર ધૂપ કીન્દો તા કોર,	
હિત સો પ્રજુલ લીનો કોર.	૮૦
અતિ મુગધ વાવર કો બાત,	
આનિ ધર્યો હૈ જસુમતિ માત.	૮૧
કાફે મૂગ મારુ હારિ બનાઈ,	
તા કે સગ કહી હૈ આઈ.	૮૨
મિરચન કે કીને બહુ સાક,	
હિત સો જસુમતિ કીને પાક.	૮૩
મિખરન ગોર દહી કો બાત,	
ખાટો - મીઠો બફી કો બાત.	૮૪
તીન કીતિ કી તુરખ કવી,	
પાપક બૂજે તિલબફી તરી.	૮૫
બરતા બેગન ચક્રા કરે,	
અરવી સૂરન સેવ હૈ ધરે.	૮૬
કરેલા, મુરેલા, કેકેલા કરે,	
ખંડલા, ખંડવી, ગલકા ધરે.	૮૭
સકરકંઠ કો મીઠો સાક,	
પેઠા મે મિઠ્ઠી કો પાક.	૮૮
રાખતે કીને હકલમ કીતિ,	
સંધાને કી કેતિક પેતિ.	૮૯

બિલસારૂ કીર્તિ જુ બનાઈ,
 બેવલ હરિ કેા મન ન અધાર્થ. ૯૦
 બોલિ બોલિ કી બાણ કરી,
 બહુતકે બોલિ કર્યારિયો તરી. ૯૧
 બિ'જન બહુ બિધિ ગિને ન જઈ,
 બાર' બાર જસોદા લાઈ. ૯૨
 પૂરી રોટી લીટી કરી,
 મીસી રોટી ઘી સોં બરી. ૯૩
 માખન ખુરો પાસ ધરાયો,
 લુચઈ લૈ સિખરન સોં ખાયો. ૯૪
 સેવ બહુત ખૂસ સોં કરી,
 સો તો જાય નિકટ લૈ ધરી. ૯૫
 બડા મડા કે અતિ રસ બીને,
 તિનકુદા અતિ સુ'હર કીને. ૯૬
 મૈયા ! મોકોં સિખરન બાવે,
 બેલા બરિ બરિ રોહિની લાવે. ૯૭
 સુરખી ધૂત સોં બેલા બધોં,
 સો લૈ જાત સિખર પર ધધોં. ૯૮
 જોડો દૂધ - દહી કે બેલા,
 મીઠે આમ અરુ સુ'હર કેલા. ૯૯
 આમન કેા સીરા જુ કીનો,
 સો તો હરિ જુ રુચિ સોં લીનો. ૧૦૦
 ખરખૂત અરુ આલો મેવા.

ઇંદ બિધિ જન્મભતિ કીની સેવા. ૧૦૧
 છોકરો મહા પરમ સુખ દાયક,
 સો તો કેવલ હરિ જુ કે લાયક. ૧૦૨
 ઇંદ બિધિ લાલન બોજન કીનો,
 માત જન્મભતિ કોં સુખ દીનો. ૧૦૩
 કરિ અંચલન કાકે આગન મેં,
 અતિ સુગંધ બીરા આનન મેં. ૧૦૪
 શ્રી કર મેં બીરા બહુ લીને,
 સો તો બાદિ સખન કોં દીને. ૧૦૫
 થાક બિચિત્ર કુંદ કી માલા,
 લે આઈ પહરે નંદ લાલા. ૧૦૬
 કર સુરવી અરુ ખેત મહાર્ક,
 જગ બનિતા દેખે સુખ પાર્ક. ૧૦૭
 નીરાગન બહુ બિધિ સોં કીનો,
 સોજા નિરખિ વારનો લીનો. ૧૦૮
 જોલોં હરિ બોજન કરી આવેં,
 તોલોં સહચરી કુંજ બનાવેં. ૧૦૯
 બોલી બરિબરિ પહુપ લે આવેં,
 પરમ પ્રીતિ સોં સેજ બિછાવેં. ૧૧૦
 ફૂલ કે મહલ, ખંભ, ચૌખારે,
 ફૂલન કે કલસા અતિ બારે. ૧૧૧
 ફૂલ કી સેવા લે રચી,
 નદિયા ડોંદલા મલન અગી. ૧૧૨

સેગ ખંદ ફૂલન કે કરે,	
રંગ-રંગ ફૂલન સોં બરે.	૧૧૩
ફૂલન કી ચોડી લે કરી,	
તા પર કરવા કુંજ ધરી.	૧૧૪
અંગ રાગ કે બેલા બરે.	
અતિ સુગંધ બીડા તહો ધરે.	૧૧૫
પહુપ માલ અતિ સુંદર કરી,	
સો તો ખ્યાદી ઈર પર ધરી.	૧૧૬
ફૂલન કે પાંખા લે આવેં,	
સો તો કમલ નૈન કોં આવેં.	૧૧૭
અકલ પદારથ આવેં ધરે,	
બિબિધ મનોરથ મન મેં કરે.	૧૧૮
પોદે પિય ખ્યાદી કે સંગ,	
બિબિધ કૌંતિ બરખત રસ રંગ.	૧૧૯
બહુત કૌંતિ પિય કે સંગ બેલી,	
રસ મચાંદા સખ લે પેલી.	૧૨૦
સમકલ સુખમ અંગ પર આર્થ,	
રસ બરે પોદે કુંવર કન્દાર્થ.	૧૨૧
બલરમેં કે સહચરી દેખેં,	
અપુનો જનમ સુફલ કરિ લેખેં.	૧૨૨
॥ ૫. ઉત્થાપન - ભોગ ॥	
સંતાનાદ બધો ચઢુ ગ્યાર,	
સંખનાદ કી શ્રુતિ સખ રીઝ.	૧૨૩

ધુનિ ધુનિ ગોવર્ધન ધર ત્વમે,
 માનહું પ્રેમ-સિંધુ મેં પામે. ૧૨૪
 કાકડી બીજ ખોવા અરુ પના.
 કેલા આમ ખરખૂલ ઘના. ૧૨૫
 કંદમૂલ કે લાજન કરે,
 સો તો કુંજ સદન મેં ધરે. ૧૨૬
 ગોપ અધાને, સુરજી દેખી,
 ફિર કણુ મન મેં મનસા લેખી. ૧૨૭
 બેતુ-બેત હૈ ચલે કન્ધારી,
 દેખિ સદચરી અતિ સચુ પારી. ૧૨૮
 આમેં ગોધન, પાછેં ગ્વાલ,
 મધ્ય ગિરાજત ગિરિધર લાલ. ૧૨૯
 ગો-રજ મંદિત સુખ પર કેસ,
 સોભિત હૈ અતિ સુંદર બેસ. ૧૩૦
 મનિ માલા ચુંગલ ફલ કરે,
 ગોરી રામ બેતુ મેં કરે. ૧૩૧
 જગ બનિતા આઈ ચહું કૈલ,
 દેખત શ્રીમુખ કયો પ્રભોદ. ૧૩૨
 ગોવિંદ ગોપિન કોં સુખ દીનિ,
 કણુક મનોરથ મન મેં કીનિ. ૧૩૩
 કરે સતકાર ચલે આમેં તે,
 કરિ સકેત રહે પાછેં તે. ૧૩૪
 અતિ ગિરહિન લે જગ હી બાલા.

ઘેરી હિયે તબ મહન સુપાણા. ૧૩૫
 ॥ ૬. સંધ્યા જોમ ॥
 સંધ્યા જોમ હૈ જાહે નામ,
 સો તો લીના પાડી ઠામ. ૧૩૬
 નંદાજવન મેં ઠાકે આય,
 પ્રમુદિત જઈ જયોમતિ માય. ૧૩૭
 ॥ ૭. સંધ્યા આરતી ॥
 અતિ હિત સોં આરતી ઉતારી,
 કર મેં હિયે કનક કી ચારી. ૧૩૮
 જીતર જવન પંધારે લાલ,
 આય જુરી અબ જબ કી જાલ. ૧૩૯
 કેજી બહે સિંગાર કરાવે,
 કેજી તેલ ફુલેલ હૈ આવે. ૧૪૦
 કેજી મહાન મલજન કરે,
 બિબિધ મનોરથ મન મેં ધરે. ૧૪૧
 કેજી જલ હૈ સ્નાન કરાવે,
 અંબ વસ્ત્ર કરિ અતિ સચુ પાવે. ૧૪૨
 કેજી તનિયા અંબ પહિરાવે,
 બહુ બિધી ભૂષન-બસન ધરાવે. ૧૪૩
 મોહિ કષે, બેનુ કર લયે,
 હરિ જુ તબહિ ખિરકે મેં ગયે. ૧૪૪
 સહજ સિંગાર હિયે અતિ સોખિત,
 નિરખત તન-મન અતિસે સોખિત. ૧૪૫

ધોરી, ધૂમર, આંગ લુહારી,
 કાજર. પિયરી હોરી આઈ. ૧૪૬
 ચક્ર તો જાજ-ખનિતન સહેત,
 જે અખલિન કોં બોલે' લેત. ૧૪૭
 બિબિધ વાંતિ હરિ દોહન કરે',
 સખ બાજન લે રસ સોં કરે'. ૧૪૮
 ॥ ૮. રાવન આરતી ॥
 ગ્યાલ ભોમ લીનો રસ રીત.
 જાજ-ખનિતા કી બની પ્રીત. ૧૪૯
 અખલિન કો કીયો મન બાધો,
 જા કાનન ચક્ર જાજ મેં આધો. ૧૫૦
 જસુમતિ ભોજન કીનો સાજ,
 બેઝી આડ્યો મોહન ! આજ. ૧૫૧
 જસુના જલ સોં ઝારી બારી,
 લે ઉઘાય હરિ પાસ લુ ધરી. ૧૫૨
 દોહિ લેયા ભોજન કોં આવે',
 જસુમતિ કનક ધાર બરિ લાવે'. ૧૫૩
 દાર-ભાત મિસ્ત્રન કો સાક,
 કિત સોં રોહિની કીનો પાક. ૧૫૪
 દૂધ-ભાત ગાતિ મોકોં બાવે,
 કમસ બરિ બરિ જસુમતિ લાવે. ૧૫૫
 ઉલ્લ મિધિ લાલન ભોજન કીનો,
 પાક મિધિ લાલન ભોજન કીનો.

કરિ બ્યાડુ ઉઠે મન - મોહન,
 લાગિ રહી જશુમતિ આતિ મોહન. ૧૫૮
 ઝોઝો દૂધ કપૂર મિલાઈ,
 બેલા બરિકે રોહિની લાઈ. ૧૫૮
 હજાર મોજન કરિ સુખ પામે,
 તખ રાની ગોચરન કરવાયો. ૧૫૯
 આતિ સુખે બીડી સુખ ધરી,
 પહુ પ માલ મીઠું જુ ધરી. ૧૬૦
 કરિ આરતી, શ્રીસુખ જન દેખ્યા,
 અપુને જનમ સુકલે કરિ લેખ્યા. ૧૬૧
 રુન રુન કરત અગુરિયા બેઠે,
 માત જસોઆતિ સખ સુખ લાઠે. ૧૬૨
 સુખ સંજ્યા પોઠે હરિ રામ,
 ચાંપત ચરન જસોદા માય. ૧૬૩
 બોલિ બોલિ કી કહાની કહે,
 હરિ હુંકરી ફિર ફિર લાઠે. ૧૬૪
 નિશિ લીલા કહે કેસે કહે ?
 સો તો જાજન મન મેં લાઠે. ૧૬૫
 નેહ ભવન કી લીલા કહે,
 માંતુપ દેહ પસરે સખ સુખ લાઠે. ૧૬૬
 શ્રી ગિરિવર ધર કી લીલા ગાવે,
 'રસિકે' ચરન કમલ રજ પાવે. ૧૬૭
 હતિ શ્રી હરિ રામણ કૃત નિત્ય લીલા સંપૂર્ણ ॥

શ્રી હરિશચળનાં વહુલ શ્રી સુંદર વહુલ કૃત

卐 ચિંતનનું ધોળ 卐 રાગ-કેહારો 卐

નંદ નંદન સખી ! સુંદર બહાલો, ચિંતન તેનું હરિષે હ;
 ત્રિવિધ તાપ પામે સંસારી, લોક-ભાગ નવ પરિષે ચિં. ૧
 શોભવેન પુંદાવન વસુના, પુલ્લિન કુસુમ કુમ કૂલ્યાં હ;
 સુંદર કુંજ બહુલ વનવેલી, રૂપ-ભારે સહુ ગૂંધ્યાં. ચિં. ૨
 દોષભટ્ટી કહુ કહુ રસ માતી, હંસ મેર સહુ ટોળ્યાં હ;
 કુસુમ કુસુમ ખલિ અપુર રૂંધે, ગાન અપુર સ્વર ગોળ્યાં. ૩
 જળ-તરંગે શ્રી વસુના માતાં, કૂલ્યાં કમળ અનંતાં હ;
 શીતળ પવન સોરભ સુખકારી, ત્રિવિધ વાસુ વહંતાં. ચિં. ૪
 ચહું દિશ અંજ કદંબ નુ શાખા, બહુ વિધ વેલી સાંખી હ;
 નૂન પાંત કુસુમ પર પારી, લટકી રહી બહુ આંખી. ચિં. ૫
 ફેટકી ચપેડ મુલાખ માધવી, વેલી સકલ વન હાઈ હ;
 અધિ-માધિક મય ભૂમિ વિરાજે, બહુલ કુંજ ખનાઈ. ચિં.
 લંકા આવી સેજ દુલીયા, કૂલ તજા ત્યાં મોઢે હ;
 કૂલ તિખારી ચોક અંદરવા, મધુપ મંથ રસ મોઢે. ચિં. ૭
 રૂપ અનુપમ મલની નારી, મોળે રૂંધાર સારી હ;
 નાના કેલિ હરે રસ-માતી, સંમે ભાગે બિહારી. ચિં. ૮
 બહુવિધ નારી રંગ રંગ સારી, અંમ વીજળી ચમકે હ;
 ચંદ્રવા-શોખી ભૂપલુ ભારી, લટકે સાંઠર ઝમકે. ચિં. ૯
 કુંજ તિખારી નવલ બિહારી, રાધા શોધન મોઢે હ;
 લલિતા હ ત્યાં પાન ખવાડે, નિરખિ નિરખિ ખન મોઢે. ૧૦

એક મૂઠા એક પીંછણા રોળે, એક લો કુસુમ ખનાવે છ;
 એક કુસુમ લઈ દ્વાર ખનાવે, અવને હસ્ત પહેરાવે. ચિં. ૧
 ત્યાં એક સુંદરી ચરણ તલાંસે, ખેળા માંહે લીધા છ;
 નખ મહિને અજવાળે લીધાં, સોળે ચિહ્ન પ્રસિદ્ધ. ચિં. ૧
 પ્રથમ ક્ષિણ ચરણ વિચારી, 'અજ અ' કૃષ્ણ નિહાળે છ;
 પ્રકુલિત કમળ રસ જાણે લીધે, વજ્ર દુઃખ સર્વે દાળે. ૧
 સાચીદા મંથન સુખકારી, અપદ્મોજા સૈવર્ષ દાતા છ;
 જન હોર્ષ રેખા કલસા જાણે રસ, નિરખિ નિરખિ સૌ માતા.
 ત્યાર પછી સખી વામ ચરણનાં, ચિહ્ન નિરખવા લાગી છ;
 પ્રથમ જોપદ જાણુ કેખીને, મન્દ તણી લેહ લાગી. ચિં. ૧૫
 લીકું ધનુષ જગત જપ કારી, પાછળથી ત્રિકોણ છ;
 અર્ધચંદ્ર શીતલ સુખ કારી, શોણ દર્શ જોખ. ચિં. ૧૬
 નર-સત ચિહ્ન ચરણ તલ શોભા, રક્ત ચરણ રસ જારી છ;
 દશ નખચંદ્ર મહિની શોભા, કેરિ ચંદ્ર પુતિ દ્વારી. ચિં. ૧૭
 નખ મહિ જયેત દુરવમાં આવે, કેલિ તિમિર અથ કાપે છ;
 પુત્રિ પ્રકારે અનુભવ પાછે, અવરામૃત દ્વારે આવે. ચિં. ૧૮
 ઉપર આવે કુંકુમ શોભા, તુલસી સૌરભ ખાળી છ;
 ઊંચીથી વન માલા સુંદર, ચરણ કમળ પરસાળી. ચિં. ૧૯
 કિંચ કલક મહિ મહિકે લીસા, રાત જડિત કળિ રાજે છ;
 જેમ જેમ પ્રસુત ચરણ ચલાવે, નૃપુર કિંકિણી ખાળે. ૨૦
 જંબા મુઠ્ઠનુન ઊંરુ દે શોભા, કાલી ખંભ સમાને છ;
 પૂછ આવ તે જારી લીસે, નિર્જળ અતિ રસ દાને. ચિં. ૨૧

કરિ તાર પીતાંબરની શોભા, (૧૦૫) કનક કાંચ રાજે છડ;
 અંચલ થાયે વાતુ વરાલી, અમર કામિની સાજે. ચિં. ૨૨
 રાજાવલી રસિક મન થાજે, રૂપ અનુપમ હીસે છડ;
 કરિ તાર ઉપર શોભા નવલી, જૂપણ સકલ વિશેષે. ચિં. ૨૩
 વાચ સમે ત્યાં દુન દુન બાજે, શોભા તે રી કહેવાય છડ;
 જૂ વરલીએ કામજુગારી, નિરખી અકિત મન થાયે. ચિં. ૨૪
 નામિ ગંભીર ને કરિ પાતલલી, સિંધ બાપોડા સાજે છડ;
 અંગ અંગ રથામ મુજગતા સીમા, અંદન સિંધવિરાજે.
 નામિ હુરમ રોમાવલી રાજે, નાના અલિ ગણ પંક્તિ છડ;
 પીન વિરલત ઉર-સ્વય શોભા, કુચ કુંકુમની સંગતિ. ૨૫
 ને ઉપર વૈજયાંતી માણા, કંઠથી કરિ લગી આપી છડ;
 હોય કનક નવ રાત જરિત, મુજસ સકલ જગ કાર્ણ. ૨૬
 જરૂ ગણ મોલીની માણા, મન્ય તે કુમરુખી પોર્ણ છડ;
 માતાની નિર્મિત મણિ માણા, મુખ માણા શોર્ણ. ચિં. ૨૮
 ઉપર શીવસ લાંછન સોજે, તે તો સદમી પામ છડ;
 માળા સૂચે મણિ પરોબી, કોસ્તુજ તેનું નામ. ચિં. ૨૯
 કંઠે પહેરી ઉર પર સોજે, રાતે રંગે પાને છડ;
 અંધારિ અનુપમ મહુર રસાલી, રવિરાસે કોરિ સમાને. ૩૦
 વિરલી કંઠ કનકની દુલરી, શોભા રસિક વિરાજે છડ.
 કંઠ કુમુમની માણા પહેરે, રાગત ભજત સખાજે. ચિં. ૩૧
 આંદે બાહુબળ, રિખ કનકનાં, કુમતનાં ત્યાં લગાડે છડ;
 કર કંઠક, મોલીના વિરખાં, પોહોંચી હીરા ઝળકે. ચિં. ૩૨

બીજી હરા નખ-જ્યોત રસથી, દુસ્ત તથી તે સાજી છડ;
 મુરથી મુંદર સખે રંગ રવર, વાજે પરમ રસાલ. ચિં. ૩૩
 બાહુ બાળકુ રકંધ અતિ મુંદર, પીત પિછાડી ઓઢી છડ;
 મુંદર નારી રયામ નિહાળે, જય દુઃખ લગળા ઝાડી ચિં. ૩૪
 ચિત્તુક વજ્ર જૂથલ અતિ ઝલકે, અંધર બિંબ રસ રાતા છડ;
 રંગ-પંક્તિ તે કુંદ-કથી-રી, મંદ દ્વાસ રસ-માતા. ચિં. ૩૫
 નાસા મુંદર આંચ મુડાની, નકવેસર નંગ ઝળકે છડ;
 ગળ માતી તે અદ્ભુત દીસે, અંધર બિંબ પર લળકે. ચિં. ૩૬
 મંદ તે સરસ ચિરગલ મનોદ્ધર, અંધર ચિત્ત લગાવ્યાં છડ;
 જામ જલે કણિકા, અલક મધુપ સમ, કાજલે સરસ શોભાવ્યાં.
 મહર મનોદ્ધર કુંડલ કાને, જ્યોતિ ઝલક રવિ સાજે છડ;
 સાંખ્ય યોગ તે બેઠે જાણે, માણિક રત્ન ચિરાજે. ચિં. ૩૭
 ચોર મુકુટ શિર દિવ્ય કનકના, નંગ અભિચિત્ત ઝલકે છડ;
 અંધ અંદ આકારે દીસે, ચોટી બાજુ લલકે. ચિં. ૩૮
 ચિત્ત કપોલ તિલક ઝળિ રાજે, અલકાવડી અંતિ બારી છડ;
 જમ્બુદી ઇન્દ્ર યજુષ-રી દીસે, કંદર્પ-માન નિવારી. ચિં. ૩૯
 નજન કમળ તે અતિ રસ જીનાં, રીઈ કમળ સમાન છડ;
 અંતિ શુદ્ધિત અતિ લોહિત લોને, કીડી કરે સનમાન. ૪૦
 મિત્ર સમુદ્ર દુષા રસ જીની, રસ જસ અંચલ તાર્ક છડ;
 મુંદર મુરથી મુધા રસ પૂરે, મધુરી મધુરી જાળઈ. ચિં. ૪૧
 તેવી મુંદરી સંગે રાખા, રૂપ માધુરી સોલે છડ;
 મુંદર દાસી ચરણ તણસે, નિરખી નિરખી મન મોલે. ચિં. ૪૨

અંગ સોરજ તુલસીની ખાલા, લીલા કમળ ફિરવે છ;
 સોરજ રસથી મોહા અલિ અણ, સુંદર અંગ લપટાવે. ૪૬
 અરણ્ય કમળ તે લોહિત વરણે, અંગ તે કનક સમાને છ;
 નયન-મૃદુ ચિહ્ન નિહાળે રસ-સુ, નયન ખડી નયન વાને. ૪૭
 અણુવટ વીરિયા નૂપુર સોલે, કમ્પની કોરે સાડી છ;
 નીલાંબર તન, રાતા ચણિયા, રયામ કંચુકી ગાડી. વિં. ૪૮
 જંઘા ઉરુ દે કદલી જેવી, યુદ્ધ નિતંબ હળી જારી છ;
 વાલિ મંચીર ને કદિ કેદરીની, કિંકણીની જાળિ ન્યારી. ૪૯
 મુક્તા માલ દુગદુગી ચોડી, રતન અલિત ખડ્ગ દ્વાર છ;
 ઉરે વિશાલ પથોપર જારી, દુલરી તેજ અપાર. વિં. ૫૦
 દાડી માંડી તિનખની ચોલા, કંઠ કુમુદની ખાલા છ;
 કુંઢ કુંઢ અલિ સુંદર લીંગા, મુગમદ પત રસાલા. વિં. ૫૧
 જાગુખંધ રાત સુખકારી, ચૂડી કંઠજ સોલે છ;
 જોડોંચી વીંડી ને હાથ સાંકળાં, અંગુલી અન સોલે. વિં. ૫૨
 જંઘુક વરણે અપર રસાલ, કંઠ તે કાર્તિક ખીજ છ;
 કલેસરનું મોટી કળકે, મંદ હાસ તે વીજ. વિં. ૫૩
 કળકૂલ તે કાને સોલે, ચિત્રિત મંદ વિશાલ છ;
 અંચલ નયન-કમળે રંગીલી, મોહા બિરબર લાલ. વિં. ૫૪
 મુગમદ આઠ લલાટે બિરાજે, જાડી વદન સમાન છ;
 કાજલ નયન ચિહ્ન લઠ લઠકે, દીલડી તેજ નિવાન. વિં. ૫૫
 રીપ કૂલ સોંઘા રાખજડી, અથે કુમુદ જવાનંધ છ;
 જોડુ વિંશ દામિની રતન જડિત, સુપીઠ ચાલેલા ફાળ્યા. વિં. ૫૬

કંઠ હાથે મોહનહા મેઝી, ચારુ ચરણન ચાલે હા;
 સુંદર રવામ અંધર રસ જોગી, રસ વસ જોગત નિહાવે. ૫૫
 દાસી સુંદરી ચમલે લાગી, એકાગ્ર નિરખું ને ચાહું હા;
 વારંવાર જોઈ જોઈ ને રીઝું, વણી વણી વારણે જાઈ. ૫૬
 કુંજ કાવતની કોમળ જૂમિ, છાયા સરસ રસાળ હા;
 જળ તરંગે યમુના સદરી, રાધા મોહન લાલ. ચિં. ૫૭
 કીડા રસ વસ રવામ પંચાર્થી, સંજે સર્વે જગ નારી હા;
 નાથે માથે કાવ દેખાડે, નિહાસે લાલ નિહારી. ચિં. ૫૮
 હાથે નચાવે, ચરણ ચલાવે, કઠિની મોહન મીઠી હા;
 નયન ચલાવે, તાલ મિજાવે, અદ્ભુત મનિ મેં ઘીડી. ૫૯
 રાધા નાથે, મોહન નાથે, નાથે સપળી નારી હા;
 'ચોઈ ચોઈ' જાણે, તાલ જાણવે, કીડા રસ વસ જારી. ૬૦
 કંઠજી બાજે કિંકિણી બાજે, નૂપુર સહસ્ર સમાજે હા;
 તાલ મુદંગ પિંચે રસ બાજે, સંખીને સુર સાજે. ૬૧
 ફણ્ણ એક આલિંગન હા જાજે, ફણ્ણ એક વદન નિહાવે હા;
 ફણ્ણ એક અંધર મુખા રસ પાવે, ફણ્ણ એક અંતર ઢાવે. ૬૨
 એકના શિખી ચાલે તાણે, એકને બાંધ મિચાવે હા;
 તત્ત ઝિન જમઝડો કરી નાસે, તત્ત ફણ્ણ આવી બનાવે. ૬૩
 એક સખીને પાણે મહીને, કૂદી જમર જમાવે હા;
 પીન પંખોધર હિર-શું સીડી, તનના તાપ સમાવે. ચિં. ૬૪
 કૂલ્યાં કૂલ્યાં કમળ ઊજાળે, કંદુક માર ચલાવે હા;
 પીતાંબર લઈ જાણે મૂકે, નાના નાથ નચાવે. ચિં. ૬૫

છત્ત એક કુંજ સુનિ થઈ બેસે, સાથે સહસ્રોતો જિજ્ઞાસે છ;
 પાછળથી ઉંચે આંતરે લીડી, ચુંબન કરી રિજાવે. ચિં. ૬૬
 છત્ત એક જાંબ કડંબ ચઢીને, શાળા ઢાળ કુશાવે છ;
 છત્ત એક ખીંટ ઢાળ મહીને, વલચરે સહસ્રોતો જિજ્ઞાસે. ૬૭
 છત્ત એક પાઈ પાછળથી આવે, છત્ત એક આંબ જિજ્ઞાસે છ;
 છત્ત એક અંબ સહસ્રોતો આવે, શી હસ્તે કંઠ પસાવે. ૬૮
 સપ્ત સુરેન કુનિ સુરેલી વચાડે, અંબર-સુખા રસ પાસે છ;
 મધુર રાગ કૈશરે આલાસે, નિજ જન સર્વે વસાસે. ૬૯
 તાન જાંબાન વિચિત્ર રસ કૌંચે, સુખના તરંગ ચલાવે છ;
 યાજ્ઞા નિજજન પ્રીતમ ઉપર, રસના એાથ કુશાવે. ચિં. ૭૦
 યાજ્ઞા પંખી મોત થઈ બેઠાં, તરુ મધુ પારા વરસે છ;
 ઠરે પાપાજી, જાળે રિધર થાયે, મુગ ગાલુ એક કડ નિરસે. ૭૧
 વાસ રમેય રસ કૈશરે મનોહર, તાન માન જાંબાન છ;
 ગાંધવ તાન ઉપર લઈ નાયે, વિચ વિચ મધુરે માન. ૭૨
 નવ નવ રાગ રંગ રસ જાયે, નૃપુર કિંકિણી આવે છ;
 તાતા થઈ થઈ થઈયાં નાયે, રસ સંગીતે સાહે. ચિં. ૭૩
 કુંડલ લોલ નયનના આગા, અંબ કંચુકી તૂટે છ;
 ચિંચિલિત દારે ચીરે જલિ ખાસા, કુમુખ દારે કહ છૂટે. ૭૪
 આજિંબન ચુંબન રસ કીડા, રાસ વિજાસે થાયે છ;
 કુચ કૌર શી હસ્તે લીડીને, અંબર સુખા રસ પાસે ચિં. ૭૫
 કુંજ નિકુંજે સેજ સખારી, કુમુખ પ્રવાસે સુખારે છ;
 સ્વચ્છ સુંદર સંલેખ કરીને, રાધા સંગ પધારે. ચિં. ૭૬

રતિ રસ ઢાળ કરેલુ ખનખોલન, કુસુમ સોજ પર સાજો છડ
 ખડ નહતુ મુખદ સખીપે સોજે, પવન ત્રિવિધ મુખ આપે, ચિહ્ન
 છેડે જ્યંબ વસન બહુ ઢાળે, રતિ રસ આતુર પાપે છડ;
 માદાસિંઘન જ્યંબ જ્યંબ લીડીને, અપર મુખ રસ પાપે. ચિ. ૭
 તરસિત જ્યંબ રંગ રસ વરાથી, નૃપુર કિંકિણી બાજે છડ;
 ઉરજ ધાત, નાન પાત રહન કરે, રતિ રસ કેલિ બિરાજે. ચિ. ૭
 વિપરીત જાંત વિવિધ રસ કીડા, કુંજ રંગ સખી પેપે છડ;
 નિરખી નિરખી મુખ અતિ રસ પાપે, જગમ સદૃશ કરી લેડે
 પદ રજા ચંદે મુંદર દાસી, ચરજુ દુઃખમાં પારે છડ;
 કૃષ્ણ કઠોર-ચુડ લીડે નારી, કુલપ-તાપ નિવારે. ચિ. ૮
 સંગન ચરજુ કહે નિજ દાસી, મુંદર પાન ખવારે છડ;
 અરસ પરસ પાપે ખવરાવે, ચર્ચિત સખી-મુખ પારે. ચિ. ૮
 અરસ પરસ મુંગાર કરાવે, ભૂખજુ વસન સંવારે છડ;
 રતિ સમ બાણી મુંદર વહાણે, વસુન્ધરા પાઈ પારે. ચિ. ૮
 નવલ કિશોર નવલ અજ નારી, જળ કીડા રસ રીડે છડ;
 ખાંભો ખાંભે પ્રેમ મગન-ચુડ, ઝાંટે રંગ રસ જીંજે. ચિ. ૮
 એક સોંચે એક સેન જાણવે, એક તે પ્રેમ નિહાળે છડ;
 હૂટે જ્યંબ વહૂટે સાડી, લીલા અંજુ ઉછાળે. ચિ. ૮
 હૂટે કેસ વસન જળ પારા, ખાઈ ખાઈ અંબ સપહાવે છડ;
 રસ વરા ચર્ચ જ્યંબ જ્યંબ લીડી, અપર મુખ રસ પાપે. ચિ. ૮
 હૂટે હાર ચીર જ્યંબ હૂટે, ચાલી જ્યંબ નિવારે છડ;
 એકો એક અચિત રસ જીંજે, રવામા રવામ નિદારે. ચિ. ૮

ફૂલી નિકુંજ સમીપે પધાર્યાં, ફરી યુગાર કરાવે છ;
 વચન આજુબાજુ કુંકુમ ઉત્સુ, માથે કુસુમ ઘસાવે. ચિં. ૮૮
 સ્વાસ્થ્ય સ્વાસ્થ્ય યુગાર કરીને, ચંદન ચિત્ર બનાવ્યાં છ;
 કાંબૂલ દ્વાર વિવિધ રસ માણી, સુવતી ધૂપ સંગ સાવ્યાં. ૮૯
 એક તો નયન માધુરી નિરમે, એક તો વચન નિદામે છ;
 એક તો અધર મુખા રસ આપે, ચાંચી ઉર છબિ સીંધે. ચિં. ૯૦
 નવ તરુણી જોમન મહાભાવી, ચંચલ નયન વિશાલે છ;
 વલ્લભ વલ્લભીનું પ્રેમ જણાવે, કંઠ પાંદડાડી ફાટે. ચિં. ૯૧
 ચંદ મસલ આલ ચલે મેહન, અજગતિ આલે ચોપી છ;
 ક્ષતિહી ધૂપ મહાભગત ફાળી, નંદકુમર સંગ ઝોપી. ચિં. ૯૨
 હલિતગિર્ધાંગી નવ નવરંગી, રસિક શિરોમણિ રાધા છ;
 સંગ નિકુંજ સમીપે પધાર્યાં, ગાફો રંગ અજાધા. ચિં. ૯૩
 સખી એક છાક છાક બાળી, બહુ વિધ મેવા લાવી છ;
 ન્હાના વિધ પડવાને મિઠાઈ, સો હરિને મન પાવી. ચિં. ૯૪
 આરાધે પ્રભુ અતિશે પ્રીતે, મજ નારીને સંગે છ;
 એક એકને ખાત્ર અમરાવે, હોડા ઉઠિત બનવે. ચિં. ૯૫
 લીલા લલિત મન સાઈ વિચારે, અંતર અનુભવ પ્રસિધે છ;
 પ્રણય સીંચલલ ચરણ રેલુની, આશા મનમાં ધરિધે. ચિં. ૯૬
 હાથ ફેરવે એક મઠ મલ્લર, લોભ લાલસા તનિધે છ;
 અપાધિ જાણ નિત્યનિશ્ચરી, સો વલ્લભ પદ સન્નિધે. ચિં. ૯૭
 એક સમસ્ય ક્યા વાલ્યા, વૈષ્ણવ જનસુ પ્રીતે છ;
 નિવ યોગી વૈષ્ણવસુ વદાલી, પ્રેમ રંગની રીતે. ચિં. ૯૮

સ્તુતિ નિંદા બે ત્યાગ કરીને, અમલ સંગ નિવારે છે;
 કરમ શેષ દામે મનમાંથી, ચરણ કમલ ચિત્ત પારે. ચિં. ૧
 વિષય વાસના મૂળ ન કવિયે, સંગ બનોએ દામે છે;
 વાગ દેવ મનમાં નવ પરિયે, શ્રી હરિ નિત્ય નિહામે. ચિં. ૧
 જૂઠું કુઠું વચન નહિ બોલે, મુખ દુઃખ સમ કરી નામે છે;
 કપટ કલેશ મુખરતા વાણી, માન અપમાન સહી સંજો. ૧
 શ્રી વલ્લભ પદ કમલ વિચારે, આજ્ઞા સંગ ન દામે છે;
 આરમ રીતે તપસ રહીને, વચન પ્રસુણતાં પામે. ચિં. ૧
 સત્ય વચન મુખ માધુરી વાણી, પ્રેમ નિરંતર રામે છે;
 શીતલ જાગે સંતોષે રહેવું, કમ્પિત વચન નથ ભામે. ચિં. ૧
 વિવેક વિચારે દીનતા રામે, ખીસ્ખ પરિ દુઃખ સહેવું છે;
 વ્યાધિ સર્વે કૃપ્ય વિચારે, સાક્ષીવાત્ સર્વ રહેવું. ચિં. ૧
 પુષ્ટિ પ્રકારે સેવા કરિયે, ભગ્ન ભાવમું કીજે છે;
 વૈષ્ણવ જનમું પ્રીત સહેરી, કૃપ્ય કયા સમ પીજે. ચિં. ૧
 નમ શિખ રૂપ વિચારે ગારે, અતુલિત ચિંતન કરીયે છે;
 વિજય રામ સંસાર જુલારે, લીલામાં ચિત્ત ખરીયે. ચિં. ૧
 અપેક્ષાતર શત પદ તે મહિમ, નિરાહિત મુખથી ફેરે છે;
 રાધા મોહન મોખી સંચે, કીડા અતુલિત હેરે. ચિં. ૧
 'દાસી મુંદરી' અપ બહિરારી, પ્રેમ કરમ મુખ ગારે છે;
 શ્રી વલ્લભ પદ કમલ કૃપાથી, આનંદ પુલકિત ગારે. ચિં. ૧

શ્રી હરિ રામણતાં વહુલ શ્રી મુંદર વહુલ ફર